

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Til Gustav Friedrich Hetsch

Citation: Ploug, Carl: "Til Gustav Friedrich Hetsch", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 92.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid63941/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Og saalænge Nordens Aand har Vinger
Til at flyve over Fjeld og Sø,
Og saalænge Nordens Tunge klinger,
Adam Oehlenschläger kan ej dø!

Til Gustav Friedrich Hetsch.

I Kunstens Tempel før
Stod Skjønhedens Gudinde
Bedækt med Isis's Slør;
Det sank for høje Præsters Magt,
Men Mængden aned ikke
De rene Formers Pragt.

Da tren en Fremmed ind,
Med aldrig trøttet Villie,
Med kjækt og aabent Sind;
Han spurgte: „Er da hendes Glands
Ej til, just for at spejle
Sig af i Folkets Sands?“

Og hørt han Sløret trak; —
Og Mængdens sløve Øje
De stærke Straaler drak,

Og Haandens Idræt, plump og stiv,
Sig viste snart besjælet
Af Kunstens ædle Liv.

Men Du, som fremmed var,
Blev hjemme paa de Strande,
Hvor Frugt din Gjerning bar;
Sin Søn Dig Danmark kalder glad
Og snor i Laurbærkrandsen
Sit lyse Egeblad.

Og om hvert Værk, hvortil
Dit eget Navn er knyttet,
I Tiden smuldre vil,
Saa stander dog dit Minde trygt:
I Folkets Liv og Virken
Du har dets Højsal bygt.

Til Johan Christian Drewsen.

De Bølger gaa gjennem Øresund,
Som Bud imellem Broderlande,
Og Møllen gaar der bag dunkle Lund,
Som Vidne om en kløgtig Pande: